



Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 6604/06
20.12.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Мирјане Ивић и Невене Милојчић, чланова већа, са саветником Весном Мраковић, као записничарем, одлучујући у управном спору по заједничкој тужби Стамбене задруге "АА" и ББ, које заступа пуномоћник АБ, адвокат, изјављеној против решења Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе, Регионалног центра Нови Сад број 413-1014/05 од 27.12.2005. године, у предмету пореза на пренос апсолутних права, у нејавној седници већа, одржаној дана 20.12.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА решење Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе, Регионалног центра Нови Сад број 413-1014/05 од 27.12.2005. године.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је жалба тужилаца, изјављена против решења Министарства финансија Републике Србије - Пореске управе - Филијале Нови Сад 1, број 413-4/53560364 од 28.10.2005. године, којим је Стамбеној задрузи "АА" утврђен порез на пренос апсолутних права у износу од 86.406,68 динара.

Тужиоци оспоравају законитост решења туженог органа због повреде правила поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Наводе да је неправилан закључак туженог органа да нису испуњени услови за ослобађање задругара од обавезе плаћања пореза на пренос апсолутних права, јер услови на које се орган позива, нису прописани ниједним важећим прописом. Истичу да се из приложене документације може закључити да не постоји обавеза плаћања пореза на пренос апсолутних права, јер је задругар постао члан задруге и закључио Уговор о удруживању средстава пре почетка радова на изградњи стана и изградњу је све време финансирао. Предлажу да Врховни суд Србије тужбу уважи и оспорено решење поништи, односно ослободи их плаћања пореза на пренос апсолутних права.

Тужени орган, у одговору на тужбу, наводи да у свему остаје при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења и предлаже да Врховни суд Србије тужбу одбије, као неосновану.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у смислу одредбе члана 39. став 1. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ, бр. 46/96), оценом навода у тужби и списка предмета ове управне ствари, Врховни суд Србије је нашао да је тужба основана.

Основано се, по оцени Врховног суда Србије, тужбом указује да је у спроведеном пореском поступку непотпуно утврђено чињенично стање, због чега се не може са сигурношћу проверити правилност примене материјалног права.

Наиме, из доказа у списима се види да је тужиља ББ, као члан Стамбене задруге, Уговор о удруживању средстава закључила 16. 03. 2004. године, који је оверен код Општинског суда у Новом Саду 29. 04. 2004. године. У записнику Одељења канцеларијске контроле првостепеног органа број 413-06282/05-11-35 од 14. 10. 2005. године је констатовано да је предата аналитичка картица из које се види да је задругар финансирао изградњу од 29.4.2004. године.

У списима предмета се налази фотокопија аналитичке картице, у којој су евидентирани тужиљине уплате почев од 29.4.2004. године, али у поступку није утврђено у којим је интервалима вршио уплату средстава и када је завршио плаћање, јер само у случају да је уплата средстава извршена у време када је завршена изградња стана, може се сматрати да је извршена купопродаја, а не изградња стана удруживањем средстава. Осим тога, тужени орган, а ни првостепени, у поступку нису навели којим доказима су утврдили време почетка изградње објекта, а тужени орган није оценио ни наводе жалбе да је изградња објекта почела марта 2004. године, о чему је, по тим наводима, у поступку презентирана прва страна грађевинског дневника и потврда о пријему документације за почетак извођења радова. Из изнетих разлога је оспорено решење захваћено битном повредом одредбе члана 235. став 2. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", бр. 33/97 и 31/01).

Тужени орган је дужан да у поновном поступку, имајући у виду чињеницу да су странке уговор о удруживању средстава закључиле 16. 03. 2004. године, и овериле 29.4.2004. године утврди тачан датум почетка изградње објекта, као и чињеницу када је тужиља, као задругар, почела, у односу на почетак изградње објекта, да извршава уговором превзете обавезе.

На основу изнетог, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, Врховни суд Србије је тужбу уважио и оспорено решење поништио, одлучујући као у диспозитиву пресуде у смислу одредбе члана 41. став 2. у вези са чланом 38. став 2. Закона о управним споровима, а у поновном поступку тужени орган је везан правним схватањем и примедбама суда изнетим у овој пресуди, у смислу члана 61. истог Закона.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,

дана 20.12.2007. године, У.бр. 6604/06

Записничар Председник већа-судија

Весна Мраковић, с.р. Снежана Живковић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

зж